

Sygn. akt. I C 421/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni - I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: asesor sądowy Mateusz Berent

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Małgorzata Świsł

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2023 r. w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa N. S.

przeciwko Towarzystwu Budownictwa (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

o ustalenie wstąpienia w stosunek najmu

I. ustala, że powódka N. S. wstąpiła w stosunek najmu lokalu mieszkalnego o nr (...) położonego w G. przy ulicy (...) z T. 12B w miejsce dotychczasowego najemcy M. S. (1) z chwilą jego śmierci w dniu 11 listopada 2022 roku;

II. zasądza od pozwanej Towarzystwa Budownictwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powódki N. S. kwotę 1117 zł (tysiąc sto siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 421/23

UZASADNIENIE

I.

(żądanie i podstawa faktyczna pozwu)

1. Powódka N. S. wystąpiła przeciwko Towarzystwu Budownictwa (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. z powództwem o ustalenie, że powódka wstąpiła w stosunek najmu lokalu mieszkalnego położonego w G. przy ul. (...) z T. 12B/17 w miejsce dotychczasowego najemcy M. S. (1) zmarłego dnia 11 listopada 2022 roku, a także wniosła zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

2. W uzasadnieniu powódka podała, że jej zmarłemu ojcu M. S. (1) przysługiwało opisane wyżej prawo najmu. Powódka mieszkała ze swoim ojcem od 2007 roku. Dnia 2 czerwca 2018 roku powódka zawarła związek małżeński z M. S. (2), z którym zamieszkała w R. zaraz po ślubie. W końcu 2021 roku powódka definitywnie wróciła do mieszkania najmowanego przez swego ojca i od tego czasu pozostawała ze swoim mężem w faktycznej separacji. Od 2022 roku centrum życiowe powódki ulokowane jest w ww. lokalu. Powódka zamieszkiwała w tym lokalu do czasu śmierci swojego ojca. Powódka zamieszkała z ojcem także z uwagi na potrzebę sprawowania nad nim opieki. Powódka nie jest ani nie była najemczynią innego lokalu mieszkalnego.

3. Pozwany nie uwzględnił wniosku powódki o wstąpienie w najem po zmarłym ojcu.

(pozew – k. 3-6)

II.

(stanowisko pozwanej Gminy M. G.)

4. Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

5. W uzasadnieniu wskazano, że twierdzenia powódki o pozostawaniu we wspólnocie domowej z ojcem do czasu jego śmierci stoją w sprzeczności ze stanem cywilnym powódki, faktem pozostawania w związku małżeńskim oraz posiadaniem przez rodzinę powódki odrębnego lokalu mieszkalnego położonego w R., w którym powódka zamieszkiwała wraz z mężem. Z notatek służbowych wynika, że powódka nie zamieszkuje w lokalu, a w roku 2023 roku lokal był użyczony lub wynajmowany osobie trzeciej.

(odpowiedź na pozew – k. 48-50)

III.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

6. Dnia 16 stycznia 2007 roku pozwana Towarzystwo Budownictwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. (jako wynajmująca) zawarła z M. S. (1) (jako najemcą) umowę najmu lokalu mieszkalnego numer (...) położonego przy ul. (...) z (...) w G..

(dowód: umowa najmu, k. 13-20)

7. Powódka jest córką M. S. (1).

(fakt bezsporny)

8. Powódka stale zamieszkiwała w tym lokalu wraz z ojcem od czasu zawarcia umowy najmu. W lokalu tym znajdowały się wszystkie rzeczy powódki.

9. Matka powódki mieszkała ze swoim drugim mężem w innym lokalu.

10. W związku z wstąpieniem w związek małżeński powódka w 2018 roku wyprowadziła się z lokalu położonego przy ul. (...) z T. i zamieszkała ze swoim mężem w R..

11. W 2019 roku powódka zaszła w ciążę. Relacje między powódką i jej mężem uległy wówczas pogorszeniu, w związku z czym powódka w 2019 roku ponownie wprowadziła się do mieszkania przy ul. (...) z T..

12. Po urodzeniu dziecka w kwietniu 2020 roku powódka ponownie zamieszkała ze swoim mężem w R..

(dowód: zeznania świadka A. Z., k. 120-121, płyta, k. 127, przesłuchanie powódki, k. 127v.-129, płyta ,k. 130)

13. W 2015 r. M. S. (1) zwrócił się o zamianę lokalu najmowanego na lokal mniejszy z uwagi na swoją sytuację finansową. W 2019 r. M. S. (1) ponownie zwrócił się o zmianę lokalu najmowanego na lokal mniejszy z uwagi na trudności w opłacaniu czynszu. Wskazywał, że małżeństwo córki przechodzi kryzys, dlatego powódka chciałaby utrzymać meldunek w lokalu zamieszkiwanym przez niego. Następnie oświadczył, że rezygnuje z zamiany lokalu.

(dowód: akta Urzędu Miasta w G. o sygn. MS.7145.7.2.2015)

14. W dniu 28 listopada 2019 r. M. S. (1) zwrócił się z podaniem o przyznanie dodatku mieszkaniowego, oświadczając, że mieszka sam w lokalu przy ul. (...) z (...) /17. Decyzją z dnia 16 grudnia 2019 r. uwzględniono wniosek ojca powódki.

(dowód: akta Urzędu Miasta G., sygn. RSD.824. (...).2019)

15. W dniu 1 lutego 2021 r. M. S. (1) zwrócił się z podaniem o przyznanie dodatku mieszkaniowego, oświadczając, że mieszka sam w lokalu przy ul. (...) z (...) /17. Decyzją z dnia 15 lutego 2021 r. uwzględniono wniosek ojca powódki.

(dowód: akta Urzędu Miasta G., sygn. RSD.824. (...).2021)

16. W dniu 1 czerwca 2021 r. M. S. (1) zwrócił się z podaniem o przyznanie dodatku mieszkaniowego, oświadczając, że mieszka sam w lokalu przy ul. (...) z (...) /17. Decyzją z dnia 21 września 2021 r. uwzględniono wniosek ojca powódki.

(dowód: akta Urzędu Miasta G., sygn. RSD.824. (...).2021)

17. W 2020 roku, kiedy powódka dowiedziała się, że jej ojciec choruje na nowotwór płuc, ustaliła z mężem, że wprowadzi się do swojego ojca, aby się nim opiekować.

18. Powódka zamieszkała na stałe u ojca na początku 2022 roku. Powódka przebywała w tym lokalu, nocowała w nim oraz przechowywała tam wszystkie swoje rzeczy osobiste. W stosunku do podmiotów trzecich powódka podawała adres mieszkania przy ul. (...) z T. jako swój adres zamieszkania.

19. Od tamtej pory powódka pozostawała w separacji faktycznej ze swoim mężem. Jej dziecko mieszkało z mężem powódki w R.. Powódka przyjeżdżała do R. w celu sprawowania pieczy nad dzieckiem. Gdy mąż powódki pracował w nocy, wówczas nocowała ona w R., aby sprawować pieczę nad córką.

(dowód: zeznania świadka A. Z., k. 120-121, płyta, k. 127, zeznania świadka K. K., k. 126-126v., płyta, k. 130, zeznania świadka P. S., k. 126v.-127v., płyta, k. 130, przesłuchanie powódki, k. 127v.-129, płyta, k. 130, zaświadczenie z rejestru PESEL, k. 21-22, karta obsługi zgłoszenia, k. 26)

20. Dnia 11 listopada 2022 roku M. S. (1) zmarł.

(fakt bezsporny)

21. Powódka zamieszkuje w dalszym ciągu w lokalu położonym w G. przy ul. (...) z (...) /17, przy czym dzieli się ze swoim mężem obowiązkami związanymi ze sprawowaniem pieczy nad córką.

(dowód: zeznania świadka A. Z., k. 120-121, płyta, k. 127, przesłuchanie powódki, k. 127v.-129, płyta, k. 130)

22. M. S. (1) za swojego życia urządzał libacje w lokalu przy ul. (...) z T., na które zapraszał swoich znajomych. Jakkolwiek M. S. (1) nie zachowywał się w sposób niewłaściwy, tak uczestnicy tych spotkań hałasowali i naruszali porządek domowy, co spotykało się z negatywną reakcją sąsiadów.

(dowód: zeznania świadka J. B., k. 121-121, płyta, k. 124, zeznania A. F., k. 122-123, płyta, k. 124)

23. Powódka w reakcji na te zachowania wypraszała uczestników imprez z lokalu. Gdy okazywało się to niemożliwe, spędzała noc u swojej matki.

24. M. S. (1) przestał zapraszać znajomych do swojego mieszkania przed zachorowaniem na nowotwór.

(dowód: przesłuchanie powódki, k. 127v.-129, płyta, k. 130)

25. Po śmierci M. S. (1) w lokalu przy ulicy (...) z T. okazjonalnie przebywali znajomi powódki. Powódka nie udostępniała jednak lokalu osobom trzecim do stałego korzystania.

(dowód: zeznania świadka J. B., k. 121-121, płyta, k. 124, zeznania A. F., k. 122-123, płyta, k. 124, przesłuchanie powódki, k. 127v.-129, płyta, k. 130)

26. Powódka zwróciła się o ustanowienie jej najemczynią ww. lokalu. Jej wniosek nie został uwzględniony.

(dowód: pisma, k. 28-35)

Sąd zważył co następuje:

IV.

27. Powyższy stan faktyczny w spornym zakresie Sąd ustalił w oparciu o dokumenty złożone przez strony, zeznania świadków oraz dowód z przesłuchania stron z ograniczeniem do powoda.

(ocena dowodów)

28. Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, że dowody z dokumentów są wiarygodne, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności tych dokumentów, w tym zgodności przedstawionych kopii dokumentów z oryginałami, ani też żadna ze stron nie zaprzeczyła, że osoby podpisane pod tymi dokumentami nie złożyły oświadczeń w nich zawartych. Odmienne rzecz miała się do faktów wywodzonych na podstawie tych dokumentów.

29. Zeznania świadków A. Z., K. K., P. S. oraz dowód z przesłuchania samej powódki - w zakresie głównej okoliczności, tj. faktu stałego zamieszkiwania przez powódkę w lokalu do chwili śmierci ojca – były spójne i zasługiwały na wiarę. Każda z tych osób miała inną perspektywę i przedstawiała swoje obserwacje indywidualnie. Zeznania te pozwalały jednak Sądowi na ustalenie, że w chwili śmierci M. S. (1) powódka stale mieszkała w lokalu przy ul. (...) z (...) /17.

30. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków J. B. i A. F. w zakresie dotyczącym sposobu korzystania z lokalu przez M. S. (1) i zakłócania porządku domowego przez uczestników spotkań organizowanych przez ojca powódki. Sąd odmówił wiary zeznaniom świadków w pozostałym zakresie. Podkreślić należy, że kwestie sposobu korzystania z przedmiotowego lokalu za życia M. S. (1) i osób aktualnie zamieszkujących lokal miały znaczenie drugorzędne dla rozstrzygnięcia, pozwalały one jednak na ocenę pozostałego zgromadzonego materiału dowodowego.

31. W ocenie Sądu nie ma podstaw do zakwestionowania zeznań świadków w zakresie, w jakim zeznały one, że nie widywały one powódki w okolicach budynku, jednakże nie można wywieść z tych zeznań faktu, że powódka nie zamieszkiwała w przedmiotowym lokalu.

32. Świadkowie J. B. i A. F. nie miały bliskich relacji ze zmarłym M. S. (1). Jednakże należy zauważyć, że kategoryczne zaprzeczenie przez świadków temu, aby powódka zamieszkiwała wskazany lokal nie ma pokrycia w rzeczywistości, skoro powódka jako dziecko zamieszkiwała w przedmiotowym lokalu. Oczywistym jest, że J. B. i A. F. mogły nie widywać powódki regularnie w okresie ostatnich lat, zwłaszcza że powódka przyznała, że zamieszkiwała w pewnych okresach ze swoim mężem, a następnie powracała do lokalu przy ul. (...) z T.. Jednakże powódka zamieszkiwała we wskazanym lokalu jako dziecko, stąd zeznania świadków wskazujące na to, że powódka nigdy nie zamieszkiwała w przedmiotowym lokalu są nie tylko sprzeczne z zeznaniami pozostałych świadków, ale również z zasadami doświadczenia życiowego. Przy ocenie zeznań J. B. Sąd miał na względzie, że świadek podała, że zamieszkiwała w bloku, w którym znajduje się lokal objęty pozwem od 17 lat, a więc od 2006 roku. Z kolei później podała, że zamieszkiwała w nim od 1976 roku. Nadto, świadek nie znała nazwiska ojca powódki. Wyraziła ona pewność, że ojciec powódki nazywał się S., stąd był on nazywany (...). W czasie rozprawy świadek wyjątkowo negatywnie odnosiła się do przebiegu spotkań towarzyskich w lokalu przy ul. (...) z (...) /17 i zdaniem Sądu negatywna ocena tego stanu rzeczy rzutowała na treść zeznań świadka i skłoniła ją do wyrażania swoich ocen z pełnym przekonaniem.

33. Brak jest podstaw do kwestionowania zeznań A. F. w zakresie, w jakim wskazała ona, że kilkakrotnie widywała powódkę i że nie zastawała jej w domu, gdy jako gospodarz domu próbowała doręczyć dokumenty z saldem zadłużenia. W ocenie Sądu nie może to jednak przesądzać o tym, że powódka nie zamieszkiwała stale w przedmiotowym lokalu w chwili śmierci M. S. (1), zwłaszcza w kontekście zeznań pozostałych świadków i dowodu z przesłuchania powódki.

34. Sąd obdarzył przymiotem wiarygodności dowód z przesłuchania powódki, albowiem jego treść znajdowała odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym. Dowód ten pozwolił na wyjaśnienie okoliczności wskazywanych przez pozostałych świadków. Powódka szczegółowo opisała okresy, w których zamieszkiwała w lokalu przy ul. (...) z (...) /17, przyczyny wyprowadzenia się i ponownego wprowadzenia się do przedmiotowego lokalu oraz sposób sprawowania pieczy nad jej małoletnią córką. Relacja powódki o jej życiu osobistym dotycząca zwłaszcza pieczy nad dzieckiem i faktycznej separacji z mężem pozwoliła Sądowi na wyjaśnienie ewentualnych wątpliwości związanych z tym, że powódka zamieszkuje w G., podczas gdy jej kilkuletnie dziecko mieszka w R. wraz z ojcem. Powódka wskazała, że z uwagi na chorobę ojca na stałe wprowadziła się do jego lokalu, co miało również związek z pogorszeniem stosunków łączących powódkę z jej mężem. Podkreśliła również, że przyjęty model funkcjonowania wymaga od niej częstego przebywania w R., gdzie sprawuje pieczę nad małoletnią córką. W ocenie Sądu przedmiotowy dowód w swojej treści był wewnętrznie spójny i w pełni pozwolił na ustalenie faktów istotnych dla rozstrzygnięcia.

35. Dokumenty w postaci notatek nie miały znaczenia, w niniejszej sprawie albowiem jak wskazano, nie dotyczą stanu z chwili śmierci M. S. (1) lub okresu poprzedzającego jego śmierć. Notatki z wywiadów przeprowadzanych przez pracowników pozwanej nie stanowią wprawdzie dowodu niedopuszczalnego na gruncie kodeksu postępowania cywilnego, jednakże ich moc dowodowa jest niższa w porównaniu z dowodem z zeznań świadków, albowiem w istocie dokument tego typu zmierza do zastąpienia tego ostatniego dowodu. Notatka może stanowić dowód tego, że osoba, która ją sporządziła złożyła oświadczenie danej treści. Taka moc dowodowa notatki skutkuje tym, że nie może ona podważyć dowodu z zeznań świadka. Notatka może jednak służyć potwierdzeniu wiarygodności zeznań świadka lub wskazywać na zasadność przeprowadzenia tego dowodu.

V.

(rozstrzygnięcie i podstawa prawna orzeczenia)

36. Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

37. Podstawę żądania powódki stanowił art. 189 k.p.c. w zw. z art. 691 §1 i §2 k.c.

38. Stosownie do brzmienia art. 189 k.p.c. powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Interes prawny stanowi przesłankę merytoryczną powództwa o ustalenie, warunkującą określony skutek tego powództwa, w sposób niezależny od innych wymaganych przez prawo materialne lub procesowe okoliczności.

39. W orzecznictwie i doktrynie przyjmuje się, że interes prawny w ustaleniu prawa lub stosunku prawnego zachodzi wówczas, gdy spełnione są następujące przesłanki, tj. występuje obiektywnie istniejąca niepewność co do prawa lub stosunku prawnego, ustalenie prawa lub stosunku prawnego usunie definitywnie niepewność między stronami, co zapewni stronie właściwą ochronę prawną polegającą na rozwiązaniu sporu cywilnoprawnego istniejącego lub mogącego powstać w przyszłości, zaś stronie nie przysługuje dalej idące roszczenie procesowe, w szczególności roszczenie o świadczenie lub o ukształtowanie prawa (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 1987 r. sygn. akt III CRN 57/87, LEX nr 1402796; wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 5 kwietnia 2007 r. sygn. akt III AUa 1518/05, LEX nr 257445, OSA 2008/9/30).

40. Roszczenie powódki obejmowało ustalenie wstąpienia w stosunek najmu na podstawie art. 691 §1 i §2 k.c. Stosownie do treści tych przepisów w razie śmierci najemcy lokalu mieszkalnego w stosunek najmu lokalu wstępują: małżonek niebędący współnajemcą lokalu, dzieci najemcy i jego współmałżonka, inne osoby, wobec których najemca był obowiązany do świadczeń alimentacyjnych, oraz osoba, która pozostawała faktycznie we wspólnym pożyciu z najemcą. Osoby te wstępują w stosunek najmu lokalu mieszkalnego, jeżeli stale zamieszkiwały z najemcą w tym lokalu do chwili jego śmierci.

41. Przepisy te statuują kumulatywne przesłanki, od których uzależniona jest sukcesja prawa najmu lokali mieszkalnych. Wstąpić z mocy prawa w stosunek najmu może osoba, która nie jest współnajemcą lokalu; należy do

kregu osób uprawnionych do nawiązania najmu po śmierci najemcy (art. 691 § 1 k.c.), gdzie w szczególności wymienia się dzieci najemcy; stale zamieszkiwała z poprzednim najemcą aż do chwili jego śmierci (art. 691 § 2 k.c.).

42. Należy podkreślić, iż zgodnie z poglądem ukształtowanym w judykaturze Sądu Najwyższego stale zamieszkiwanie w lokalu mieszkalnym oznacza, że lokal ten stanowi centrum życiowe określonej osoby, która zamieszkuje w nim z wolą stałego pobytu. Przez stale zamieszkanie, stanowiące przesłankę nabycia praw najmu na podstawie art. 691 §1 k.c., należy rozumieć zamieszkiwanie w konkretnym mieszkaniu, w określonej miejscowości z zamiarem stałego pobytu, wyrażonym przez to, że w tym mieszkaniu i tej miejscowości skupia się życie osobiste i działalność osoby bliskiej najemcy. Oznacza to ześrodkowanie przez tę osobę całej swej działalności życiowej w lokalu najemcy (vide: wyroki Sądu Najwyższego z 6 maja 1980 r., sygn. akt III CRN 61/80, *Legalis* 22015, z 17 października 1997 r., sygn. akt I CKN 90/97 oraz z 3 lutego 2000 r., sygn. akt I CKN 40/99, *Legalis* 503384). Co również istotne, przesłanka co do stałego zamieszkania z najemcą zawiera w sobie wymaganie, żeby osoba bliska najemcy nie miała innego mieszkania (vide: wyroki Sądu Najwyższego z 15 stycznia 1981 r., sygn. akt III CRN 314/80, *Legalis* 22440 oraz z 2 marca 1999 r., sygn. akt I CKN 1031/97, *Legalis* 312968), w tym sensie, że nie realizuje swych potrzeb mieszkaniowych w innym lokalu mieszkalnym.

43. Bezsporne było, że powódka była córką zmarłego najemcy i nie była stroną umowy najmu. Spór dotyczył tego, czy powódka stale zamieszkiwała ze swoim ojcem w dacie jego śmierci. Zgromadzony materiał dowodowy pozwolił Sądowi na ustalenie, że w chwili śmierci M. S. (1) powódka stale z nim zamieszkiwała, a zatem spełnione były przesłanki wstąpienia w stosunek najmu.

44. Świadczą o tym przede wszystkim zeznania świadków oraz samej powódki, o których mowa powyżej. Wynikało z nich, że o ile powódka zamieszkała z ojcem w spornym lokalu kilkanaście lat wcześniej, to nie było to zamieszkiwanie ciągle. Po zawarciu związku małżeńskiego zamieszkała ze swoim mężem w R.. Treść korespondencji w sprawie zamiany lokalu sugeruje również, że powódka przed ślubem nie zawsze przebywała w spornym lokalu, ale ostatecznie nie ma to znaczenia dla rozstrzygnięcia. Istotne było bowiem jedynie to, że powódka zamieszkała z ojcem w 2020 roku, a wprowadziła się do niego na stałe na początku 2022 roku. Wówczas przedmiotowy lokal stanowił centrum interesów życiowych powódki. O problemach małżeńskich swojej córki wspominał zmarły najemca w pismach kierowanych do Urzędu Miasta G. w 2019 roku. Już wówczas podał, że córka zamierza z nim zamieszkać. Ponadto to powódka dnia 8 listopada 2022 roku wezwała zespół ratownictwa medycznego do swojego ojca, co potwierdza, że przebywała wówczas w lokalu. Zaświadczenie z rejestru PESEL jedynie wspomaga twierdzenia w tym zakresie, ale samodzielnie stanowi dowód, do którego podchodzić należy z ostrożnością, tym bardziej, że powódka nie aktualizowała spraw meldunkowych na bieżąco.

45. W konsekwencji, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności w postaci osobowych źródeł dowodowych, nie pozostawił Sądowi wątpliwości, że powódka zamieszkiwała ze swoim ojcem w przedmiotowym lokalu aż do czasu jego śmierci.

46. Oczywistym było, że powódka miała interes prawny w ustaleniu wstąpienia w stosunek najmu. Powództwo zmierzało do usunięcia obiektywnie istniejącej niepewności co do istnienia stosunku prawnego, albowiem pozwana kwestionowała, jakoby powódka wstąpiła w stosunek najmu po swoim ojcu. Ustalenie stosunku prawnego rozstrzygnęło istniejący spór między stronami oraz zapewniło powódce stosowną ochronę prawną, zwłaszcza że powódce nie służy dalej idące roszczenie, którego mogłaby dochodzić w celu urzeczywistnienia swoich praw.

47. Z uwagi na powyższe, Sąd na podstawie art. 189 k.p.c. przy zastosowaniu art. 691 §1 i §2 k.c. ustalił, że powódka N. S. wstąpiła w stosunek najmu lokalu mieszkalnego o nr (...) położonego w G. przy ulicy (...) z T. 12B w miejsce dotychczasowego najemcy M. S. (1) z chwilą jego śmierci w dniu 11 listopada 2022 roku, o czym orzekł w pkt I wyroku.

VI.

(koszty procesu)

48. O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie II. wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. obciążając przegrywającą pozwaną całością poniesionych przez powódkę kosztów procesu na co składały się: opłata od pozwu (200 zł), opłata skarbową od dokumentu pełnomocnictwa (17 zł) oraz wynagrodzenie pełnomocnika w osobie adwokata (900 zł) według stawki minimalnej wskazanej w §2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie.

49. Na podstawie art. 98 §1¹ k.p.c. Sąd orzekł o odsetkach ustawowych za opóźnienie należnych od zasądzonych kwot.